

Fremsat den 19. november 2020 af Marie Krarup (DF), Liselott Blixt (DF), René Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Morten Messerschmidt (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at sikre og bevare den danske kulturelle tradition i det offentlige rum

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingssamling at tage de nødvendige lovgivningsmæssige skridt, der sikrer, at dansk kulturel tradition understøttes af lovgivningen og ikke fortrænges i det offentlige rum, både for så vidt angår fysiske ændringer, lyde og påvirkning af det omkringliggende miljø.

Bemærkninger til forslaget

Danmark er præget af kristne demokratiske værdier. Det har sat sit præg på den måde, vi har udformet vores samfund på, og det sætter sine tydelige fysiske og kulturelle spor i det offentlige rum. Kirker er f.eks. anlagt, så de ligger på de højeste punkter i landskabet, og er ofte underlagt en beskyttelse, så nye bygninger og master ikke må skygge for denne kulturarv. Det er ret og rimeligt, at den danske kultur og de danske værdier sætter deres tydelige spor i vores hverdag. Det skal de blive med.

De senere år har vi oplevet en udfordring af dette kulturelle aftryk på landskaber og byer. Moskeer skyder op. Udlændinge- og integrationsministeren har for nylig på et samråd oplyst, at der er omkring 170 moskeer i Danmark i dag, jf. besvarelsen af samrådsspørgsmål C og D i Udlændinge- og Integrationsudvalget den 23. oktober 2020. Også på andre måder påvirkes hverdagen af værdier, der ligger fjernt fra den danske kulturelle arv. Vi har oplevet højtalerforstærket kald til islamisk bøn i Gellerupparken i Århus og fælles bøn på Rådhuspladsen i København.

Det er derfor blevet helt centralt, at vi som samfund gør os overvejelser om, hvordan vi kan sikre, at dansk kultur ikke fortrænges i det offentlige rum. Vi ser gang på gang, at kommuner eller andre myndigheder i dag ikke har de fornødne redskaber til at regulere eller begrænse anvendelsen af det offentlige rum. Mulighederne er ofte bundet an på overordnede hensyn som støj, trafik eller andre overordnede hensyn, der ikke tager stilling til, hvordan aktiviteten påvirker det danske værdifællesskab.

Regeringen har lovet at afklare det juridiske grundlag for et forbud mod bønnekald i det offentlige rum (jf. svar på spørgsmål 1 til B 174 og svar på spørgsmål 1 til B 185, begge fra folketingsåret 2019-20). Men regeringen mangler at vise handling. Højtalerforstærket bønnekald er anmassende og upassende i det danske samfund. Det skal vi sikre, at man enten nationalt eller kommunalt kan indføre et forbud mod.

I planlovgivningen arbejder vi med fire nationale interesser, der skal tages særligt hensyn til. Det er vækst og erhvervsudvikling, natur- og miljøbeskyttelse, kulturarvs- og landskabsbevarelse og hensyn til nationale og regionale anlæg. Det er forslagsstillernes opfattelse, at fastholdelsen af den danske kulturelle tradition bør være et grundlæggende nationalt hensyn og dermed indgå i planlovgivningen som det første blandt de særlige hensyn. De eksisterende bestem-

melser sigter på at bevare særlig kulturarv for eftertiden. De tager ikke i betragtning, at vi skal bevare det danske samfund og de kulturbærende aktiviteter for eftertiden.

I dag giver planloven begrænsede muligheder for at regulere med hensyntagen til den danske kulturelle tradition. I planlovens § 15, stk. 2, oplystes en række bestemmelser, som kan reguleres i planloven. Reguleringerne forholder sig i udpræget grad til regulering af det fysiske udtryk og i mindre grad til indholdet i eller formålet med aktiviteterne, der skal udspille sig inden for planlovens rammer.

Der er behov for, at planloven ændres, f.eks. i §15, stk. 2, så lokalplaner forholder sig til og sikrer dansk kulturel tradition. Erhvervsministeren oplyste under besvarelsen af samrådsspørgsmål C og D i Udlændinge- og Integrationsudvalget den 23. oktober 2020, at det i planloven ikke er muligt at begrænse, hvordan man fortolker f.eks. privat service. Privat service dækker over en række aktiviteter, også kulturelle. Med den eksisterende regulering er det ikke muligt at adskille religiøse aktiviteter som en koranskole eller en moske fra andre aktiviteter som bogklubber el.lign. Ene- ste mulighed er ifølge ministeren at regulere støj, trafik eller udformning af bygningerne eller at lave et generelt forbud mod privat service i det pågældende område.

Det kan ikke være rigtigt, at vi i Danmark, der er baseret på kristne demokratiske værdier, ikke kan regulere og begrænse, hvordan vores land skal se ud. Det er af afgørende vigtighed, at dansk kultur og danske værdier bliver et overordnet hensyn, og at det kan reguleres både nationalt og lokalt, så højtalerforstærket bønnekald ikke finder sted uden forudgående tilladelse, og så kategorierne i planlægningen ikke bliver så brede, at bogklubber kan forvandles til koranskoler uden forudgående drøftelse og godkendelse i kommunalbestyrelsen.

Vi skal sikre, at den danske kultur og de danske værdier, på samme måde som kirken, indtager det højeste punkt og fastholder sin særstilling i det danske samfund. Kristen dansk kultur skal derfor sikres en markant position gennem planloven og andre nødvendige lovændringer. Derfor pålægger Folketinget regeringen at tage de nødvendige lovgivningsmæssige skridt, så dansk kultur ikke fortrænges fra det offentlige rum, og så generelle tilladelser ikke kan forvanskes og bruges som skalkeskjul for religiøse bevægelser.

Skriftlig fremsættelse

Marie Krarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre og bevare den danske kulturelle tradition i det offentlige rum.

(Beslutningsforslag nr. B 92)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.